

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Αἱ μεγάλαί θυσίαι αἱ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων γινόμεναι οὐδὲν μετὰ συγκινοῦσι. Διότι καὶ μὲν τὸ παριστάμενον πλῆθος μετὰ θαυμασμοῦ τὰς θεωρεῖ, ἡ ἱστορία τὰς ἐγγράφει ἐπὶ τῶν χρυσῶν τῆς δέλτων, καὶ ἡ ἀθανασία τὰς παραλαμβάνει· ἀλλ' ὁ ἠρωϊσμός οὐδὲν τόκῳ τοσοῦτον μεγάλῳ τοκίζόμενος οὐδὲν ἔχει τὸ συγκινοῦν με, οὐδὲν τὸ ἐκπληττόν με. Ἄλλως τε τὸ τοιοῦτον κατὰ τὸ πλεῖστον οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ συμφορῆσις αἵματος εἰς τὴν κεφαλήν, στιγμιαία τις παραφορὰ ἐξημμένων αἰσθήσεων, ὥστε δὲν εἶν' ἀπίθαρνον καὶ νὰ ὑποβληθῆ εἰς οἰκονδηποτε δοκιμασίαν καὶ γενναίως νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωὴν του ἐν πλήθοντι θεάτρῳ, ἀνευφημούντων τῶν θεωρείων καὶ τῆς πλατείας, ἀνθρώπος, ὅστις ἐν τοῖς παρασκηνίοις θὰ ἦτο φοροδεῆς τις καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιος. Ἐμὲ θέλγει καὶ βαθέως ὑπὲρ πάντα λόγον συγκινεῖ ὁ ἠρωϊσμός ὁ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν γινόμενος, ἢ ἐν τῇ σκιᾷ ἐργαζομένη ἀφοσίωσις ἀνευ τινὸς φιλοδοξίας, ἢ αὐταπαρησία καὶ ἡ θυσία πρὸ τοῦ ἀψύχου καὶ ἀείποτε σχεδὸν ἀγόνου καὶ ἀκάρπου καθήκοντος. Τοιοῦτου δὲ ἠρωϊσμοῦ ἤρωες καὶ μάρτυρες εὐρίσκονται καὶ παρὰ τοῖς ἀπλοῖς πολιταῖς, ἀνώτεροι πολλῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ μνημονευομένων ἐνδόξων ὀνομάτων. (Ἰούλιος Σανδῶ).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Philla γάτας καὶ ὄρνιθος. — Πλεῖστοι βεβαιῶς ἰδίῳις ὄμμασιν ἔτυχε νὰ ἴδωσι ζῶα ἀνήκοντα εἰς φυλὴν οὐ μόνον διάφορον, ἀλλὰ καὶ ἐχθρικήν, συζῶντα παρὰ τὸ σύνθηρις ἐν πληρεστάτῃ ἀρμονίᾳ καὶ δεικνύοντα μάλιστα ζωηρὰν στοργὴν πρὸς ἄλληλα. Ὁ κύων καὶ ὁ γάτος εἰσὶν ἀδιάλλακτοι, ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ, καὶ ἐν τούτοις συνηθέστατα βλέπομεν ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τούτου. Ἐν γένει οὐδεμία ἀγάπη συνδέει τὸν γάτον καὶ τὴν περιστέρην, ἢ τὴν μάλιστα τὸν ὁ πρῶτος τούτων θεωρεῖ τὴν δευτέραν ἀπλῶς πρὸς βρῶσιν καταλλήλων· ἐν τούτοις ὑπάρχουσι παραδείγματα ἀποδεικνύοντα ἀμοιβαίαν συμπάθειαν.

Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» ἀναφέρει τὸ ἐξῆς παραδειγμα παραδόξου φιλίας γάτας καὶ ὄρνιθος :

Κύριός τις ἐπισκεφθεὶς φιλικὴν οἰκογένειαν, εἶδεν εὐσαρκὸν μαύρην γάταν φιλίως παίζουσαν μετ' ὠραίας λευκῆς ὄρνιθος, καὶ μαρτυροῦσαν δι' ἐκφραστικωτάτου ῥωθωτισμοῦ τὴν μεγίστην ἢ ἐπὶ τούτῳ ἠσθάνετο εὐχαρίστησιν. Πρὸς αὐτὴν δ' ἐκφράσαντα τὴν ἐκπληξίν του, ἡ οἰκιδέσποινα ἀφηγήθη πῶς παρήχθη ἡ φιλία αὕτη:

Ἡ γάτα ἐν ἐγκυμοσύνῃ εὐρισκομένη πρὸ τινων μηνῶν εἶχε διῶξει ἀπὸ τῆς φωλεᾶς τῆς τὴν ὄρνιθα ἐπωάζουσαν ἐν ὠόν. Ἡ ὄρνις ἠναγκάστη ν' ἀπέλθῃ, τὸ δὲ ὠόν, θερμανθὲν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς γάτας, ἐξεκολλήθη καὶ ἐξῆλθε τοῦ κελύφους αὐτοῦ.

Ἡ γάτα ἐπροστάτευε τὸ νεόσσιον, τὰ δὲ μικρά της τέκνα συνεβίου ὡς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ μετὰ τῆς πτερωτῆς ἀδελφῆς των. Ἐκτοτε ἡ γάτα τρέφει ἰδίαν ὄλωσ στοργὴν πρὸς τὸ θετόν της τέκνον, πολλάκις δὲ τοῦτο αὐξήθη ἐρχεται καὶ ἐπισκέπτεται τὴν γάταν, πρὸς μεγάλην αὐτῆς εὐχαρίστησιν.

Πόσον θὰ ἐκπλαγῶσιν οἱ φίλοι τοῦ σφαιριστηρίου, ἂν μάθωσιν ὅτι αἱ σφαῖραι αὗται αἰνομιζόμεναι ἐξ ἐλεφαντόδοντος εἶνε πεζότατα καὶ ἀπλύστατα ἐκ γεωμήλων κατασκευασμένοι!

Ἴδου κατὰ τὸ «Monthly Magazine» ὁ περιεργὸς χημικὸς τρόπος καθ' ὃν ἐπιτυγχάνεται ἡ μεταμόρφωσις αὕτη.

Ἐκλέγομεν καλὰ γεώμηλα· ἀφαιροῦμεν ἐπιμελῶς τὸν φλοιὸν αὐτῶν — ὅπως λέγει ἡ μαγειρική—ὡς καὶ πᾶν μέρος αὐτῶν ἔχον σύστασιν ἢ χρῶμα διάφορον ὅπως οὐδὲν ἕτερογενὲς στοιχεῖον παραμείνῃ ἐν αὐτοῖς· εἶτα ἐμβαπτίζομεν αὐτὰ ἐπὶ τινα χρόνον κατ' ἄρχας μὲν ἐντὸς καθαροῦ ὕδατος, εἶτα δ' ἐντὸς διαλύσεως θεικοῦ ὀξέος· εἶτα δὲ—καὶ φαίνεται ὅτι τοῦτο εἶνε ὁ σπουδαιότατος τῆς κατεργασίας ὄρος—βράζομεν αὐτὰ ἐπὶ μακρὸν ἐντὸς θεικοῦ ὀξέος.

Οὕτω παρεσκευασμένοι τὸ γεώμηλον σκληρύνεται καὶ ἀπόλλυσι κατὰ μικρὸν τὴν διαχωρητότητα αὐτοῦ. Κατ' ἄρχας πλύνομεν αὐτὸ διὰ θερμοῦ ὕδατος, εἶτα διὰ ψυχροῦ ὕδατος, καὶ ἀκολούθως ὑποβάλλομεν αὐτὸ εἰς βραδείαν καὶ βαθμιαίαν ἀποξήρανσιν.

Οὕτω ἀποκτῶμεν εἶδος τι ὁστοῦ ἐλεφαντος κτρινωποῦ, ἐλαστικοῦ, εὐκατεργάστου, μὴ διαρρηγνυμένου ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ξηρότητος τοῦ ἀέρος, καὶ ἐπιδεκτικὸν βαφῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων· ἐν ἐνὶ λόγῳ καταλληλοτάτου κατὰ πάντα πρὸς κατασκευὴν ἐξαιρέτων σφαιρῶν *μπι.λ.ι.άρδον*.

Ἴδου ὁ τρόπος τῆς κατεργασίας. Ἐκαστος ἐλεύθερος εἶνε νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτόν. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἐφευρέτης αὐτοῦ ἔκρινε συμφέρον αὐτῷ νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ εἰς τὸ κοινὸν λεπτομερείας τινὰς τῆς βιομηχανίας του, μεγάλην ἀκριβῶς ἐχούσης σημασίαν· παραδείγματος χάριν δὲν εἶπε ποῖον ἐκ τῶν πολυαριθμῶν εἰδῶν τῶν γεωμήλων εἶνε τὸ κυρίως καταλλήλων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, πόσον πρέπει νὰ διαρκῆ ἢ ἐν τῷ θεικῷ ὀξεῖ βράσις, καὶ τέλος, ποῖον βαθμὸν πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ διάλυσις τοῦ ὀξέος τούτου.